

T.C.
YARGITAY

9. Hukuk Dairesi

Esas No: 2021/1526

Karar No: 2021/5491

Karar Tarihi: 04-03-2021

**İŞÇİLİK ALACAĞI DAVASI - SİGORTALI TEK TANIK OLMASI SEBEBİYLE
TANIĞI DİNLETMEK İSTEDİKLERİNİN BELİRTİLDİĞİ - TANIK
DİNLENİLMEYEN KARAR VERİLMESİ İSABETLİ OLMADIĞI - HÜKMÜN
BOZULMASI**

ÖZET: Somut uyuşmazlıkta; iddianın ispatı amacıyla davacı tarafça üç, savunmanın ispatı amacıyla da davalı tarafça yedi tanık ismi bildirildiği, .../.../... tarihli duruşmada davacı tanıklarından ikisinin dinlenildiği, davacı vekilince tanık listesinde bildirilen tanıklarından ...'nin dinlenmesinde vazgeçildiği; ancak davalı vekilince tanık ...'nin duruşma salonu dışında hazır olması ve sigortalı tek tanık olması sebebiyle bu tanığı dinletmek istediklerinin belirtildiği anlaşılmaktadır. Davacı tanığı olarak dinletileceği açıklandıktan sonra tanığın dinlenmesinden vazgeçilmesi ancak 6100 sayılı Kanun'un ilgili maddesine göre davalının açık izni ile mümkün olup, davalı vekili ilgili celsede muvafakatlerinin olmadığını ve tanığın dinlenmesini istediklerini beyan ettiğinden, davacı tanığı ...'nin dinlenmesi gerekirken bu tanık dinlenilmeden karar verilmesi isabetli olmamıştır.

(6100 S. K. m. 27, 196) (YİBK. 04.02.1959 T. 1957/13 E. 1959/5 K.) (YİBK. 09.05.1960 T. 1960/21 E. 1960/9 K.)

Dava ve Karar: Davacı, kıdem tazminatı ile bir kısım işçilik alacağının davalıdan tahsiline karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiştir.

Davacı ile davalı arasındaki dava hakkında ... 6. İş Mahkemesi'nden verilen 06.04.2016 tarihli ve 2013/725 esas, 2016/249 karar sayılı hükmün taraflar avukatlarınca temyizi üzerine Dairemizin 12.10.2020 tarihli ve 2016/25812 esas, 2020/11452 karar sayılı ilamı ile davacı temyizi yönünden reddine, davalı temyizi yönünden onanmasına karar verilmiş, davalı vekili kararın maddi hataya dayandığı gerekçesiyle ortadan kaldırılması isteğinde bulunmuştur.

Maddi hatanın giderilmesi isteğini içeren dilekçe ve ekleri incelendi.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 10.02.1988 tarihli ve 1987/2-520 esas, 1988/89 karar sayılı kararında belirtildiği üzere Yargıtay'ca temyiz incelemesinin yapıldığı sırada dosyada bulunan bir belgenin gözden kaçırılması, maddi hata sebebi olarak açıklanmıştır. Ayrıca belirtmek gerekir ki, Yargıtay İçtihatları Birleştirme Büyük Genel Kurulunun 04.02.1959 gün ve 1957/13 esas, 1959/5 karar, ve 09.05.1960 gün ve 1960/21 esas, 1960/9 sayılı kararlarında açıklandığı üzere Yargıtay'ca maddi hata sonucu verilen bir karara mahkemece uyulmasına karar verilmesi halinde dahi usulü kazanılmış hak oluşmaz ve Yargıtay'ın hatalı bozma kararından dönülmesi mümkündür.

Davacı tarafın dinletmekten vazgeçtiği tanığın davalı tarafça dinletilme talebinin reddine dair temyiz sebebi gözden kaçırılarak temyiz incelemesi yapıldığı ve bu sebeple Dairemizin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararın maddi hataya dayandığı anlaşılmakla, Dairemizin 12.10.2020 tarihli ve 2016/25812 esas, 2020/11452 karar sayılı ilamının ortadan kaldırılmasına karar verildi.

Dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, müvekkilinin 2003 yılı Temmuz ayında davalıya ait iş yerinde çırak olarak çalışmaya başladığını, işe başladığı tarihte 14 yaşında olduğunu, davacının iş yerinde 07:00-07:30 ile 21:00 saatleri arasında ve bazen saat 24:00'e kadar çalıştığını, çalıştığı dönemde günlük yemek parası dışında ücret almadığını, askere gitmek üzere 2010 yılı Kasım ayında iş yerinden ayrıldığını ileri sürerek, kıdem tazminatı ile ücret, izin ve fazla çalışma alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini istemiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, davacının davalı şirkette çalışmasının söz konusu olmadığını, davalı şirket sahibinin vicdan sahibi bir kişi olarak sokakta gördüğü ve ısınmak için kağıt yakan çocuklara yemek yardımı ve maddi anlamda yardımda bulunduğunu, davacının da bu çocuklardan biri olduğunu, davacının dava konusu iş yerinde çalışmasının fiziken de mümkün olmadığını, yetiştirme yurdunda kaldığını ve 18 yaşına kadar Devlet'in koruması altında olduğunu, iş yerinde saat 09:00'da başlayan günlük çalışmanın günde 3 saat dinlenme araları verilerek 18:00-19:00'da sona erdiğini, davalı iş yerinde çalışanların sigortalarının düzenli olarak yapıldığını ve davacının davalıya ait iş yerinde fiilen hiç çalışmadığını savunarak, davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan kanıtlara ve aldırılan bilirkişi raporuna dayanılarak, davalı işveren iş yerinde 3 yıl 10 ay 15 gün hizmeti bulunan davacının iş sözleşmesinin kıdem tazminatına hak kazanacak şekilde sona erdiği gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Kararı taraflar vekilleri temyiz etmiştir.

Gerekçe:

Davacı temyizi yönünden;

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun geçici 3. maddesindeki atıf gözetildiğinde, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 434. maddesi ile ilgili 25.01.1985 gün ve 5/1 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı hükmü gereğince, temyiz isteği, dilekçenin temyiz defterine kaydedildiği tarihte yapılmış sayılır ve temyiz dilekçesi verilirken gerekli harç ve giderlerin tamamı ödenir. Temyiz harç ve giderlerinin ödenmemiş veya eksik ödenmiş olduğunun sonradan anlaşılması durumunda, karar veren hakim tarafından yedi günlük kesin süre tanınarak, bu süre içerisinde ödenmesi veya eksikliğin tamamlanması, aksi halde temyizden vazgeçmiş sayılacağı temyiz edene yöntemince ve yazılı olarak bildirilir. Ancak, temyiz harcının mahkeme kalemince hesaplanıp temyiz edenden istendiği halde süresinde ödenmediği belgelendirilmiş ise temyiz isteğinin reddi gerekir.

Dosya içeriğine göre; Mahkemece verilen kararın davacı vekilince harç yatırılmaksızın temyiz edilmesi üzerine söz konusu eksikliğin tamamlanması için davacı tarafa muhtıra tebliğ edildiği; muhtıranın 27.06.2016 tarihinde tebliğ edilmesi ve muhtırada ödeme için kanuni yedi günlük süre öngörülmesine rağmen harcın tamamlanmadığı ve dosyanın Dairemize gönderildiği anlaşıldığından;

davacının temyiz isteminin 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun geçici 3. maddesi uyarınca uygulanmasına devam olunan mülga 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 427, 432. maddeleri uyarınca REDDİNE, peşin alınan temyiz karar harcının talep halinde ilgiliye iadesine,

Davalı temyizi yönünden ;

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 196. maddesine göre "Delil gösteren taraf, karşı tarafın açık izni olmadıkça, o delile dayanmaktan vazgeçemez."

Madde gerekçesinde de, "Bu madde, 1086 sayılı Kanundaki benzer düzenlemenin genelleştirilmiş hâlidir. 1086 sayılı Kanunda delilden vazgeçmeye ilişkin hüküm, senetlere ilişkin olarak düzenlenmişti ve uygulama ile doktrinde bu çerçevede yorumlayan görüşler olduğu gibi aksine görüşler de mevcuttu. Bu madde ile duruma açıklık getirilerek, herhangi bir delili gösteren tarafın, bu delilden vazgeçmek istemesi durumunda, bunun ancak karşı tarafın açık izni ile mümkün olduğu belirtilmiştir." ifadelerine yer verilmiştir.

Belirtmek gerekir ki, 6100 sayılı Kanun'un 196. maddesinde yer alan hükmün tanık delilini de kapsadığı hususunda tereddüt bulunmamaktadır (Yargıtay HGK. 17.09.2019 tarihli, 2016/325 esas ve 2019/883 karar sayılı kararı).

Somut uyuşmazlıkta; iddianın ispatı amacıyla davacı tarafça üç, savunmanın ispatı amacıyla da davalı tarafça yedi tanık ismi bildirildiği, 02.09.2014 tarihli duruşmada davacı tanıklarından ikisinin dinlendiği, davacı vekilince tanık listesinde bildirilen tanıklarından ...'nin dinlenmesinde vazgeçildiği; ancak davalı vekilince tanık ...'nin duruşma salonu dışında hazır olması ve sigortalı tek tanık olması sebebiyle bu tanığı dinletmek istediklerinin belirtildiği anlaşılmaktadır. Davacı tanığı olarak dinletileceği açıklandıktan sonra tanığın dinlenmesinden vazgeçilmesi ancak 6100 sayılı Kanun'un 196. maddesine göre davalının açık izni ile mümkün olup, davalı vekili ilgili celsede muvafakatlerinin olmadığını ve tanığın dinlenmesini istediklerini beyan ettiğinden, davacı tanığı ...'nin dinlenmesi gerekirken bu tanık dinlenilmeden karar verilmesi isabetli olmamıştır.

Mahkemece, davalı tarafça bildirilen yedi tanık bulunması sebebi ile tanık ...'nin dinletilme talebinin reddine karar verildiğinin açıklanması da 6100 sayılı Kanun'un 27. maddesi gereğince hukukî dinlenilme hakkının ihlali niteliğinde olup, usule aykırıdır.

Belirtilen sebeplerle; tanık ... usulüne uygun şekilde dinlenip tanığın beyanı alındıktan sonra gerekirse dava konusu alacaklar yeniden bir değerlendirmeye tabi tutulmalı ve oluşacak sonuca göre hüküm kurulmalıdır. 6100 sayılı Kanun'un 27 ve 196. maddelerine aykırı şekilde yargılamanın sonuçlandırılması isabetsiz olup bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULMASINA, bozma sebebine göre davalının sair temyiz itirazlarının incelenmesine bu aşamada yer olmadığına, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 04.03.2021 tarihinde oybirliği ile karar verildi. (□□)